

223.

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 18 kwietnia 1935 r.

o budowie normalnotorowych kolei: Sierpc — Brodnica i Sierpc — Toruń.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 215) postanawiam co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Rząd do budowy następujących normalnotorowych linii kolejowych użytku publicznego:

1) Sierpc — Brodnica, o charakterze kolei pierwszorzędnej, ogólnej długości około 55 km, od stacji kolejowej Sierpc do stacji Brodnica;

2) Sierpc — Toruń, o charakterze kolei drugorzędnej, ogólnej długości około 80 km, od stacji kolejowej Sierpc do połączenia z linią kolejową Toruń Mokre — Lubicz około stacji Lubicz.

Art. 2. Termin rozpoczęcia robót ustali Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Koszty budowy będą pokryte bądź drogą operacyjną kredytową, opartą na specjalnych tytułach prawnych, bądź z kredytów wstawianych do preliminarza rozchodów funduszu inwestycyjnego przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 5. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą ustawa z dnia 2 marca 1920 r. o budowie linii kolejowej Sierpc — Brodnica (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 126).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*

Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Minister Komunikacji: *M. Borkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *E. Kaliński*

224.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 kwietnia 1935 r.

o opłacie za nadzór nad działalnością pośredników ubezpieczeniowych.

Na podstawie art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 864) zarządzam co następuje:

§ 1. Opłatę za nadzór nad działalnością agentów ubezpieczeniowych i ich pomocników oraz maklerów stanowią: jednorazowa opłata rejestracyjna, stała opłata roczna i opłata dyscyplinarna.

§ 2. (1) Opłata rejestracyjna wynosi od agenta ubezpieczeniowego — 2 zł, od pomocnika agenta ubezpieczeniowego — 1 zł, od maklera ubezpieczeniowego — 10 zł.

(2) Opłatę rejestracyjną od agenta ubezpieczeniowego i jego pomocnika uiszcza się jednocześnie z dokonaniem zgłoszenia agenta do rejestru lub pomocnika do wykazu; makler opłatę tę uiszcza równocześnie ze złożeniem władzy nadzorczej podania o udzielenie zezwolenia na działalność. Opłata ta nie podlega zwrotowi w przypadku odmownego załatwienia zgłoszenia (podania).

(3) Zezwolenie władzy nadzorczej na wykonywanie zawodu maklera ubezpieczeniowego (art. 10 ust. 2 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej) podlega (niezależnie od opłaty rejestracyjnej) opłacie stempłowej w wysokości 40 zł w myśl art. 156 pkt. 5 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stempłowych (Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr. 41, poz. 413).

(4) Wypis z rejestru agentów ubezpieczeniowych (art. 5 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej) podlega opłacie stempłowej w wysokości 2 zł od każdej strony, pełnej lub zaczętej, w myśl art. 157 ustawy o opłatach stempłowych.

§ 3. (1) Stała opłata roczna wynosi:

1) od agenta ubezpieczeniowego, uprawnionego tylko do pośredniczenia w zawieraniu umów ubezpieczenia — 3 zł,

2) od agenta ubezpieczeniowego, uprawnionego do zawierania umów ubezpieczenia — 10 zł,

3) od pomocnika agenta ubezpieczeniowego — 1 zł,

4) od maklera ubezpieczeniowego — 100 zł.

(2) Stałą opłatę roczną wpłaca się za pierwszy rok w ciągu miesiąca od dnia wpisania agenta do rejestru, a pomocnika do wykazu lub udzielenia maklerowi zezwolenia na działalność. W latach następujących opłatę tę wpłaca się z góry w miesiącu kwietniu każdego roku.

§ 4. (1) Obowiązek uiszczania stałej opłaty powstaje dla agenta ubezpieczeniowego i jego pomocnika z chwilą wpisania do rejestru agentów lub wykazu pomocników, ustaje zaś z końcem roku obli-

czeniuowego, w którym nastąpiło skreślenie z rejestru lub wykazu.

(2) Obowiązek uiszczania stałej opłaty rocznej powstaje dla maklera ubezpieczeniowego z chwilą udzielenia maklerowi przez władzę nadzorczą zezwolenia na działalność, ustaje zaś z końcem roku obliczeniowego, w którym zostało cofnięte zezwolenie.

(3) Jeżeli jednak skreślenie z rejestru (wykazu) agenta lub pomocnika agenta albo też cofnięcie zezwolenia maklerowi nastąpiło w okresie płatności, przewidzianym w § 3 ust. 2 zdanie 2, to obowiązek uiszczania stałej opłaty rocznej ustaje z początkiem tego okresu.

§ 5. Stałą opłatę roczną oblicza się za czas od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku.

§ 6. (1) Opłatę dyscyplinarną, pobieraną tytułem zwrotu kosztów postępowania dyscyplinarnego, wpłaca się w razie prawomocnego skazania pośrednika ubezpieczeniowego w postępowaniu dyscyplinarnym w ciągu miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia.

(2) Opłata dyscyplinarna wynosi od agenta ubezpieczeniowego — 20 zł, a od maklera ubezpieczeniowego — 150 zł.

(3) Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się niezależnie od przepisów § 25 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11 lutego 1935 r. o komisjach dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko pośrednikom ubezpieczeniowym (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 67).

§ 7. (1) Opłatę rejestracyjną od agentów ubezpieczeniowych pobiera od agenta przy jego zgłoszeniu do rejestru i wpłaca władzy nadzorczej zakład ubezpieczeń, zgłaszający agentów do rejestru, lub agent, o ile sam zgłasza się do rejestru. Opłatę rejestracyjną od pomocników agenta pobiera od pomocnika przy jego zgłoszeniu do wykazu i wpłaca władzy nadzorczej agent, zgłaszający swych pomocników do wykazu.

(2) Stałą opłatę roczną od agentów ubezpieczeniowych pobiera w drodze potrąceń z wynagrodzeń agentów za pośredniczenie i wpłaca władzy nadzorczej zakład ubezpieczeń. Jeżeli agent jest zatrudniony w kilku zakładach ubezpieczeń, opłatę tę pobiera od niego i wpłaca władzy nadzorczej jeden z tych zakładów, oznaczony przez władzę nadzorczą. O ile w ciągu okresu, przewidzianego w § 5, na rzecz agenta przypadnie od zakładu ubezpieczeń wynagrodzenie w wysokości niższej od uiszczanej przez zakład ubezpieczeń stałej opłaty rocznej, — opłata roczna zostanie zaliczona zakładowi ubezpieczeń na poczet przyszłych wpłat z tego tytułu i umorzona w stosunku do agenta.

(3) Stałą opłatę roczną od pomocników agentów ubezpieczeniowych pobiera w drodze potrąceń z wynagrodzeń pomocników i wpłaca władzy nadzorczej agent, który zatrudnia tych pomocników, przy odpowiednim zastosowaniu ust. 2 zdanie końcowe.

(4) Opłatę rejestracyjną i stałą opłatę roczną makler ubezpieczeniowy wpłaca bezpośrednio władzy nadzorczej.

(5) Opłatę dyscyplinarną wpłaca władzy nadzorczej bezpośrednio zobowiązany.

§ 8. Opłatę za nadzór wpłaca się w określonych powyżej terminach bez specjalnego wezwania za pośrednictwem konta czekowego Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu Nr. 30400 w Pocztowej Kasie Oszczędności na rachunek Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń.

§ 9. Opłata za nadzór, nieuiszczona w terminach, powyżej przewidzianych, ulega przymusowemu ściągnięciu w trybie ustanowionym dla podatków i opłat państwowych.

§ 10. Opłata rejestracyjna od agentów, ich pomocników i maklerów, zgłoszonych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, powinna być uiszczona w ciągu miesiąca od dnia jego wejścia w życie.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

225.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 kwietnia 1935 r.

o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

Na podstawie art. 1 i art. 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) w brzmieniu ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 202) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Przepisy rozporządzenia niniejszego stosuje się do zaległości w podatkach państwowych: gruntowym, przemysłowym od obrotu, dochodowym (dział I), od nieruchomości, od lokali, od placów budowlanych i wojskowym, wraz z dodatkami państwowymi i samorządowymi.

(2) Zaległości podatkowe, wymienione w ust. (1), nazywane będą w dalszym ciągu rozporządzenia niniejszego zaległościami.

(3) Ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszym, stosuje się w każdym podatku i w każdym okręgu wymiarowym odrębnie.

§ 2. (1) Ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszym, przysługują z urzędu osobom fizycznym, spadkom nieobjętym (wakującym) i spółkom jawnym, z następującymi zastrzeżeniami:

1) płatnicy, przeciwko którym wszczęto przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego dochodzenie karne z powodu naruszenia przepisów ustaw o podatkach, wymienionych w ust. (1) § 1, zagrożonego karą pozbawienia wolności, z ulg przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym nie korzystają, wyjąwszy przypadki, gdy na skutek przeprowadzonego dochodzenia płatnik został uwolniony od odpowiedzialności karnej lub gdy dochodzenie zostało umorzone;